

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KÓSA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(43352/98 sz. Kérelem)

ÍTÉLET
(Békés rendezés)

STRASBOURG

2002. október 1.

Ezen ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kósa kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
GAUKUR JÖRUNDSSON,
L. LOUCAIDES,
C. BÎRSAN,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2002. szeptember 10-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (43352/98 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) korábbi 25. Cikké alapján egy magyar állampolgár, Kósa Józsefné („a kérelmező”) 1998. augusztus 17-én terjesztett az Emberi Jogok Európai Bizottsága elé.

2. A kérelmezőt Barbalics I., Nagyatádon praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi Minisztériumból.

3. A kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján a polgári eljárás elhúzódsát panaszolta.

4. A kérelem 1998. november 1-én, az Egyezmény Tizenegyedik kiegészítő jegyzőkönyve 5. Cikkének 2. bekezdése alapján került át a Bírósághoz. A felek észrevételeinek kézhezvételét követően a Bíróság 2002. március 12-én az eljárás hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét elfogadhatatlannak nyilvánította.

5. 2001 november 1-én a Bíróság megváltoztatta Szekcióinak összetételét (25. Szabály 1. bek.). Az ügyet az új összetételű Második Szekcióra osztották.

6. 2002. június 28-án a kérelmező, július 12-én pedig a Kormány terjesztette elő az ügy békés rendezését elfogadó alakszerű nyilatkozatát.

A TÉNYEK

7. A kérelmező 1935-ben született és Csokonyavisontán, Magyarországon él.

A felek előterjesztései alapján az ügy tényei a következőképpen összegezhetők.

1991 áprilisában a kérelmező fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Barcsi Városi Bíróságtól M.-né és négy további alperes ellen, mert állítása szerint az alperesek kárt okoztak neki azzal, hogy önkényesen megrongálták gombával fertőzött fenyőcsemete faiskoláját, amely az alperesek fenyőcsemete ültetvénye mellett helyezkedett el. Az alperesek kifogását követően az eljárás 1991 júniusában polgári perként folytatódott.

Több tárgyalást követően 1992. április 29-én a Városi Bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy a kérelmező kártérítésre jogosult.

A felperesek fellebbezése nyomán a Somogy Megyei Bíróság 1992. október 27-én hatályon kívül helyezte a közbenső ítéletet, s az ügyet visszautalta az elsőfokú bíróság elé.

További tárgyalásokat követően 1993. október 29-én a Városi Bíróság egyesbírája elutasította az alperes keresetét. Fellebbezés nyomán a Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte a határozatot, s az ügyet ismét visszautalta az elsőfokú bíróság elé.

További tárgyalásokat követően 1995. április 20-án ugyanaz az egyesbíró elutasította a kérelmező keresetét. Fellebbezés nyomán a Megyei Bíróság ismét hatályon kívül helyezte a határozatot, s 1995. augusztus 23-án harmadszor is visszautalta az ügyet az elsőfokú bíróság elé.

A Városi Bíróság további tárgyalásokat tartott, szakvéleményt szerzett be, majd ugyanaz a bíró 1996. október 22-én ismét elutasította a kérelmező keresetét.

1997. január 17-én a Megyei Bíróság elutasította a kérelmező fellebbezését.

1998. április 28-án a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét. A kérelmet 1998 júniusában kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

9. 2002. június 28-án a Bíróság a Kormány és a kérelmező képviselője által aláírt alábbi nyilatkozatot kapta a Kormánytól:

“Hivatkozással az Emberi Jogok Európai Egyezménye 38. Cikkének 1. (b) bekezdésére, a dr. Barbalics István által képviselt Kósa Józsefné által előterjesztett 43352/98 sz. Kérelemmel kapcsolatos eljárásban részt vevő felek kijelentik:

1. Magyarország Kormánya 1.000.000 forint kártérítést fizet a kérelmező számára a jelen kérelemmel kapcsolatos követeléseit teljesítéseként. A Kormány ezen összeget közvetlenül a kérelmező bankszámlájára utaltatja át.

2. A kérelmező kijelenti, hogy kérelme rendeződött.

3. A kérelmező a jelen kérelem tekintetében minden további követelésről lemond.”

10. 2002. július 19-én a Bíróság a kérelmező jogi képviselője által aláírt alábbi nyilatkozatot kapta kézhez:

“Írásban elismerem, hogy a Magyar Kormány teljesítette a kifizetést ügyfelem számára, aki a jelen ügy kérelmezője volt.”

11. A Bíróság tudomásul veszi a felek által kötött megállapodást (Egyezmény 39. Cikke). A Bíróság megállapítja, hogy a rendezés az Egyezményben és az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvekben meghatározott emberi jogok tiszteletben tartásán alapul (az Egyezmény 37. Cikke 1. bekezdésének vége és a Bíróság Eljárási szabályzata 62. Szabályának 3. bekezdése). A Bíróság úgy tekinti, hogy nyilatkozataikkal a felek hallgatólagosan elfogadták az ügy végleges lezárását, így nem kérik annak Nagykamara elé terjesztését.

12. Ezért az ügyet törölni kell az ügylajstromból.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. *Ügy határoz*, hogy az ügyet törli az ügylajstromból,
2. *Tudomásul veszi* a felek hallgatólagos vállalását, hogy nem kérik az ügy Nagykamara elé terjesztését.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés 2002. október 1-én került megküldésre, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. Szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

J.-P. COSTA, Elnök

S. DOLLÉ, Hivatalvezető